

DECIZIA nr.15 /2005

privind solutionarea contestatiei depusa de d-nul X

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Directia Regionala Vamala-Biroul Vamal, prin adresa din data de 25.11.2004 asupra contestatiei depusa de d-nul X, impotriva Actului constatator incheiat la data de 31.08.2004 si a proceselor verbale de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere din data de 03.11.2004, acte incheiate de reprezentantii Biroului Vamal din cadrul D.R.V.

Contestatia depusa are ca obiect urmatoarele:

- drepturi vamale constand in
- dobanzi de intarziere aferente drepturilor vamale
- penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale

Referitor la incadrarea in termen a contestatiei, se retine ca aceasta a fost depusa in termenul legal prevazut de art.176(4) din O.G.nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, in sensul ca actele atacate de petent au fost comunicate acestuia la data de 05.11.2004, potrivit confirmarii de primire anexata in xerocopie la dosar, iar contestatia a fost depusa la Biroul vamal, la data de 19.11.2004.

Contestatia este la obiect, nefiind atacate alte sume si/sau masuri decat cele stabilite prin actul contestat, este introdusa si semnata de avocat, in calitate de reprezentant al contestatorului, avand anexata imputernicirea avocatiala in original, fiind respectate astfel, prevederile art.175(1), lit.e) si 175(2) din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. In solutionarea favorabila a cauzei, petentul sustine urmatoarele:

-Certificatul EUR 1 pe care l-a depus la autoritatea vamala a fost verificat, fiind eliberat de organele vamale ale statului de origine a marfii, conform art.12 din Protocolul nr.4/01.02.1993 la acordul interimar din 01.02.1993 emis de Comunitatea Economica Europeana, care arata: "*Certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 este eliberat la cererea scrisa a exportatorului sau, sub raspunderea acestuia, a reprezentantului sau abilitat.*"

-petentul considera astfel, ca raspunderea pentru neconformitatea certificatului sau pentru lipsa de mandat a reprezentantului exportatorului revine integral acestuia, contestatorul neputand fi facut raspunzator de eventualele vicii de fond si de forma ale respectivului act, sens in care citeaza prevederile pct.2-3 ale art.12 din Protocolul nr.4

-pe de alta parte, se sustine ca potrivit art.16 din Protocolul nr.4/01.02.1993 la Acordul interimar din 01.02.1993 emis de Comunitatea Economica Europeana, "*de prevederile acordului beneficiaza "produsele originare" din Comunitate*", concluzia petentului extrasa din interpretarea prevederilor Protocolului nr.4/1993, fiind aceea ca vointa partilor semnatare a fost ca produsele originare din comunitate sa beneficieze la importul in Romania de un regim vamal preferential

-se mai arata ca documentele cerute in probarea originii bunului sunt importante sub aspectul continutului lor referitor la produs si originea lui, aspect asupra caruia organul vamal nu s-a pronuntat cu claritate, ori tocmai acest lucru era relevant, celelalte aspecte fiind pur formale

-petentul mai sustine ca originea comunitara a bunului nu a fost infirmata, astfel ca retragerea preferintelor tarifare este nejustificata, citand in acest sens prevederile art.28 din Protocolul nr.4, care se refera la controlul "a posteriori" a certificatelor EUR, pe baza carora petentul arata ca nu exista nici o dovada care sa contrazica constatările din certificatul EUR privind caracterul originar al bunului importat.

Contestatorul mai sustine ca actul constatator intocmit de autoritatea vamala, ii ingradeste dreptul la aparare intrucat in actul incheiat nu se mentioneaza motivele care au determinat organele vamale sa procedeze la recalcularea taxelor vamale.

Referitor la procesele verbale de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere, avand acelasi numar de inregistrare, petentul sustine ca sunt emise inafara legii, intrucat art.4 din O.G.nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare este abrogat de Codul de procedura fiscala.

Conform art.108 din O.G.nr.92/2003, dobanzile si penalitatile de intarziere se calculeaza pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata, nu si pentru cele achitate, ori petentul sustine ca a achitat drepturile vamale in quantumul solicitat la data scadentei, cand s-a efectuat exportul autoturismului.

II. Prin Actul constatator incheiat de Biroul vamal la data de 31.08.2004, in urma

controlului "a posteriori" efectuat asupra Certificatului EUR 1, organele vamale au constatat ca nu sunt indeplinite conditiile de eliberare a acestui document, drept urmare s-a dispus anularea regimului vamal preferential acordat pentru importul autoturismului achizitionat de d-nul X din strainatate.

In urma recalcularii datoriei vamale, s-a stabilit in sarcina titularului de operatiune obligatia de plata catre bugetul statului reprezentand drepturi vamale, dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile invocate de petent, in raport de actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

In fapt, la data de 09.11.2002 aferent importului efectuat de d-nul X in calitate de titular de operatiune, import constand intr-un autoturism, cu Certificat EUR 1, organele vamale au aplicat regimul vamal preferential, stabilind datoria vamala, pe care titularul o achita cu chitanta, la data de 12.11.2004.

Cu ocazia importului mentionat, organul vamal a acceptat si acordat preferintele tarifare cuprinse in certificatul EUR 1, insa intrucat organul vamal a avut indoieli asupra realitatii datelor din dovada de origine, respectiv asupra realitatii datelor privind exportatorul, a procedat la returnarea spre verificarea "a posteriori" a certificatului la autoritatea vamala emitenta.

Astfel, in temeiul prevederilor art.61 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei si a art.106, lit.c) din H.G.nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei, biroul vamal de destinatie a solicitat autoritatilor vamale din strainatate verificarea dovezii de origine, respectiv a certificatului EUR 1.

Potrivit art.32, alin.1 din Protocolul din 27 decembrie 2001 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituint o asociere între România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin O.U.G.nr.192/2001 "***Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de câte ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni întemeiate în legatura cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.***"

Din probele administrate, existente la dosarul cauzei, reiese ca datele din dovada de origine nu sunt reale, intrucat in cadrul controlului efectuat de organul vamal strain, exportatorul mentionat in caseta 1 a certificatului EUR 1, nu a solicitat si nici nu a imputernicit o alta persoana sa solicite eliberarea unui certificat de origine, astfel incat acesta nu poate confirma ca bunul acoperit de certificatul EUR 1, este originar, in sensul Acordului Romania-UE, si prin urmare, nu se poate acorda regimul tarifar preferential.

Conform art.32 pct.6 din PROTOCOLUL din 27 decembrie 2001, referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, se arata: "***În cazul unor suspiciuni întemeiate, daca în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primeste un raspuns sau daca raspunsul nu contine date suficiente pentru determinarea autenticitatii documentului în cauza sau a originii reale a produsului, autoritatile vamale care solicita verificarea pot refuza acordarea preferintelor, cu exceptia împrejurarilor exceptionale.***"

Raspunsul oferit de autoritatile vamale din Germania cu adresa din data 09.08.2004, mentioneaza ca: "***Exportatorul din caseta 1 nu a cerut eliberarea unui certificat EUR 1 si nici nu a imputernicit in acest sens o alta persoana. Nu se poate confirma ca bunul acoperit de certificatul mentionat este originar in sensul Acordului Romania-UE.***"

In consecinta, prin adresa din data de 23.08.2004, Autoritatea Nationala a Vamilor comunica biroului vamal de destinatie, ca "***Autovehiculul acoperit de certificatul mentionat nu beneficiaza de regim tarifar preferential***", motiv pentru care aferent importului efectuat, la data de 31.08.2004 a fost intocmit Actul constatator, prin care s-a stabilit o datorie vamala totala, din care scazand suma stabilita initial si achitata de petent cu chitanta din data de 12.11.2002, rezulta o diferenta de plata.

Intrucat raspunsul primit din partea autoritatilor vamale germane "***nu contine date suficiente pentru determinarea autenticitatii documentului în cauza sau a originii reale a produsului***", in mod corect, cu respectarea dispozitiilor legale enuntate, Biroul Vamal a refuzat acordarea preferintelor vamale aferent importului efectuat de d-nul X.

Avand in vedere raspunsul organelor vamale straine, rezulta ca certificatul EUR 1 a fost intocmit incorect, el continand date nereale referitoare la exportatorul bunurilor importate de petent.

Fata de cele mai sus aratate si avand in vedere cele comunicate de autoritatea vamala straina cu privire la certificatul de origine EUR 1, pentru care nu au fost indeplinite conditiile de eliberare, intrucat la verificarea efectuata de catre organul vamal strain, exportatorul nu a solicitat si nici nu a imputernicit o alta persoana sa solicite eliberarea unui certificat de origine, motiv pentru care nu s-a putut efectua un

control al datelor continute de certificatul EUR 1, rezulta ca, **nu se poate confirma ca bunul acoperit de certificatul in cauza este originar in sensul Acordului Romania-UE.**

Potrivit dispozitiilor art.106 din Codul vamal al Romaniei aprobat prin Legea nr.141/1997, ale art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin HG nr.1114/2001, respectiv art.107 din acelasi act normativ, care precizeaza ca: **“In toate cazurile in care in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin acte constatatoare.”**, se constata ca in mod legal Biroul Vamal a incheiat Actul Constatator la data de 31.08.2004 stabilind in sarcina petentului obligatia suplimentara de plata la bugetul de stat a diferentei de drepturi vamale, astfel incat contestatia urmeaza a se respinge ca neantemeiata pentru acest capat de cerere.

Cu privire la dobanzile de intarziere, respectiv penalitatile de intarziere aferente diferentei de drepturi vamale stabilita suplimentar in sarcina contestatorului, se retine ca acestea sunt obligatii suplimentare ce au fost stabilite prin cele doua procese verbale incheiate la data 03.11.2004 privind calculul accesoriilor pentru neplata la termen a obligatiilor fata de bugetul de stat pentru perioada 12.11.2002-31.08.2004 si reprezinta masura accesorie in raport cu debitul datorat.

In drept, aplicabile sunt prevederile art.114(1) din O.G.nr.92/24.12.2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, care precizeaza: **“ART.114 Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere**

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere [...].”

De asemenea, dispozitiile art.115(1) si (2), respectiv art.120(1) din actul normativ mentionat, arata:

“ART. 115 Dobanzi

(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a) pentru diferentele de impozite, taxe, contributii, precum si cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului, taxei sau contributiei, pentru care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv; [...].”

“ART. 120 Penalitati de intarziere

(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor, [...].”

Se retine, faptul ca prevederile legale citate mai sus sunt aplicabile pentru perioada de dupa 01.01.2004, anterior acestei date fiind aplicabile dispozitiile referitoare la dobanzi si penalitati de intarziere legiferate prin O.G.nr.61/29.08.2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv O.G.nr. 11/23.01.1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, acte normative care in esenta stipuleaza aceleasi aspecte.

Deoarece in sarcina contestatorului a fost retinut ca datorat debitul de natura taxelor vamale si TVA, iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor si penalitatilor de intarziere, acesta datoreaza si sumele de mai sus cu titlu de dobanzi de intarziere, respectiv penalitati, reprezentand masura accesorie in raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept **“accesorium sequitur principalem”** si ale dispozitiilor legale mai sus citate, drept pentru care contestatia referitoare la aceste capete de cerere urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate si in temeiul prevederilor legale enuntate in cuprinsul prezentei, coroborate cu dispozitiile art.178 si 185 din O.G.nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE :

Respingerea ca neantemeiata a contestatiei formulata de d-nul X, pentru drepturile vamale stabilite suplimentar prin Actul Constatator incheiat la data de 31.08.2004, respectiv dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite prin procesele verbale incheiate la data de 03.11.2004.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 30 zile de la data comunicarii.